

[Justitsministeren.]

der dog lever endnu, selv om det må erkendes, at han er gammel; men Alf Ross og Ernst Andersen har det også i Dansk Statsforfatningsret II, side 209, hvortil jeg henviser. Hr. Poul Møller talte gang på gang om, at der må være generel fare, men det er netop det, der ikke er nok; der skal en konkret fare til. Jeg tror som sagt, at vi er vel tjent med at tåle de demonstrationer, som afvikles her i landet, så længe de foregår på fredelig vis, og når de ikke længere er fredelige, har vi ikke brug for nogen lovgivning; så er de i sig selv forbudt, og så kan politiet gribe ind.

Jeg tror som sagt, vi står os bedst ved at lade den slags indestængte følelser få luft, fremfor at de skal sætte sig til bylder med deraf følgende betændelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Stæhr Johansen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren begrunde, hvorfor der finder en forskelsbehandling sted i indenrigsministeriets afgørelser af kommunernes låneansøgninger?“

Stæhr Johansen: Jeg tror, det var forrige år, jeg over for den højtærede indenrigsminister rejste spørgsmålet om indenrigsministeriets holdning til kommunerne, når det drejede sig om lånoptagning. Dette spørgsmål er ikke blevet mindre for kommunerne, efter at kreditstramningen har sat ind med konsekvenser, som i allerhøjeste grad angriber kommunernes likviditet og angriber deres anlægsvirksomhed.

Jeg mener, at de kommunale investeringsopgaver er lige så livsvigtige, som mange statsopgaver er, og at kommunerne også må tage det hensyn, at meget af det, man investerer i, skal bestå gennem adskillige generationer, og det vil være lidt forkert over for den nuværende generation, hvis det udelukkende skal finansieres gennem selvfinansiering; derfor må man i hvert fald bruge lån til en del finansieringsområder. Det har altid været tilfældet i Danmark, mere eller mindre i de forskellige kommuner, at man har fået disse lån for at kunne gennemføre livsvigtige investeringsopgaver.

Nu er det jo sådan, at købstadkommunerne og herunder Frederiksberg skal have

indenrigsministeriets godkendelse. I gamle dage — det var i de gode gamle dage; jeg kan næsten sige, det var før den nuværende indenrigsminister blev indenrigsminister — var det lidt af en formalitet, idet man jo altid, når det var en kommune med en sund økonomi, kunne få disse lån, men der er altså kommet en ændring.

Så kunne man sige, at hvis denne ændring gennemførtes konsekvent og logisk og man sagde nej til samtlige kommuner, kunne man forstå det, men der er åbenbart undtagelser; der er åbenbart nogen, som står den højtærede minister mere nær, end andre gør det, og som derfor bliver favoriseret. Jeg mener, der ikke er nogen lighed i de afgørelser, der i øjeblikket træffes i indenrigsministeriet, og jeg mener, at det burde være det fornemste mål for en statsadministration, at der er lighed for loven ikke blot for kommunerne i almindelighed, men også i særdeleshed, når det drejer sig om kommuner, der har den samme struktur, der har de samme opgaver, mange opgaver endda — som en centralkommune har — der vedrører den øvrige del af landet. Så må det være ganske naturligt, at de stilles lige, og det kan jeg ikke se finder sted.

Forholdet er det, at Frederiksberg kommunes nabokommune, København, er blevet favoriseret. Jeg har ikke noget imod, at København får disse lån, tværtimod, jeg forstår problemerne for overborgmesteren. Det ligger sådan, at vi siden 1965 har fået nægtet enhver lånoptagning, mens Københavns kommune af dollarlån, som jo ligger omkring 3 pct. under, hvad man kan få lån for i Danmark, i 1965 får et 15 mill. kr.s lån og i 1967 et 25 mill. kr.s lån. Jeg kan endda sige, at de behandlede så pænt, at de rejser til London for at låne 20 mill. kr.; de kan få 25, og så ringer de hjem og får tilladelsen omgående. Men Frederiksberg, som samtidig søgte et meget fordelagtigt amerikansk lån, var ikke i stand til at få det.

Derudover har Københavns kommune fået lov til at få obligationslån; så sent som i 1966 har man fået 71 mill. kr. i et obligationslån. Frederiksberg kommune har spagfærdigt søgt om 25 mill. kr., efter at vi fik afslag på det udenlandske lån. Vi fik forleden dag af den højtærede indenrigsminister at vide, at det kunne vi ikke få. Da man samtidig har begrænset mu-